

Протокол

гр. София, 28.11.2023 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 26 състав, в публично заседание на 28.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Шишкова

при участието на секретаря Веселина Григорова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **8063** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След спазване на разпоредбите на чл. 142, ал. 1 ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, на именното повикване в 11:57 часа се явиха:

ИЩЕЦЪТ Ю. Д. М. – редовно уведомена чрез пълномощника си адв. З. Н., не се явява. Представява се от АДВ. Н., с пълномощно по делото.

ОТВЕТНИКЪТ - ОБЛАСТНА ДИРЕКЦИЯ НА МВР - С. – редовно уведомен, се представява от ЮРК. Й. С.-Г., с приложено пълномощно по делото.

СГП – редовно призована, се представява от ПРОКУРОР В..

СТРАНИТЕ (поотделно): Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ счита, че не съществуват процесуални пречки за разглеждане на делото в днешното съдебно заседание, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

АДВ. Н.: Представям оригинал на допълнително споразумение № 4 към трудов договор от 04.01.2017 г., сключен между ищцата Ю. Д. М. и „Български пощи“ ЕАД, представлявана от главния изпълнителен директор Д. Д., както и длъжностна характеристика за длъжността „служител, гише в пощенска станция (началник

пощенска станция IV и V категория) ТОЙ и пощенски раздавач в пощенската станция“ за обл. С., утвърдена от директора на Регионално управление „Западен регион“, подписана от ищцата без дата и без други подписи. Представям и списък с разноски. Водим и допуснатия ни свидетел

СЪДЪТ ПРЕДОСТАВИ представените документи от процесуалния представител на ищцата за запознаване на юрк. С.-Г. и прокурора.

ЮРК. С.-Г.: „Български пощи“ ЕАД все още ползват бланки от 70 и някоя си година, но иначе.

АДВ. Н.: В това състояние са документите от личните кадрови досиета на хората. Казвам го като факт.

В залата се въведе допуснатият до разпит свидетел Г. В. З..

СНЕМА САМОЛИЧНОСТТА на свидетеля по лична карта:

Г. В. З., на 33 години, българка, български гражданин, неомъжена, неосъждана, без дела и родство с ищеца.

СЪДЪТ РАЗЯСНИ на свидетеля отговорността по чл. 290, ал. 1 от НК.

СВИДЕТЕЛЯТ З.: Разбрах това, което ми разясни съда. Ще говоря истината.

СЪДЪТ ПРИСТЪПВА към разпит на свидетеля З..

НА ВЪПРОСИ НА СЪДА свидетелят отговори така: Познавам Ю. М.. Аз ѝ бях адвокат по делото, по което тя е жалбоподател срещу наложената ПАМ, въз основа на която временно беше прекратена регистрацията на автомобила ѝ. Аз я познавам от преди този период, защото и аз съм от Л.. В момента живея тук, в С., но често си ходя и в Л.. Родителите ми живеят там. Ю. е служителка в пощата на Л., която и аз ползвам.

Л. е на 50-60 км. разстояние от С..

В пощата в Л. освен Ю. като служител, работи и още една жена. Две са служителките в Пощата. Има Г. Л. и [населено място]. Те нямат отделни пощенски станции.

Ю. работи на Г. Л., която е по-голямата административна единица. Тя покрива и околните села – О., Г., П., която е махала на Л. и мисля, че още две други села има към М., но не съм сигурна за имената им. Тези села не влизат към Г. Л., но пощата и училището са едни и се намират в Л..

Общината е С.. Тези села са със самостоятелни кметски наместници, а в Л. има кмет.

П. е на 4-5 км. от Л., а другите села, които споменах, са на около 10-15-20 км. разстояние. Повечето от селата, които ви посочих са в една посока, само П. е в различна и Г. също е в различна посока - в посоката, в която е П..

До тези населени места няма никакъв градски транспорт. До тях се стига само с лични автомобили, няма друг транспорт.

Хората, които живеят там, работят обикновено в С. или С.. До някои места има влак, но между тези, за които ви споменах няма. Само автомобилен транспорт може да се ползва, и то личен, не обществен.

До Г. Л. има железопътен транспорт, но след тази Г. влакът не минава през всичките

населени места, които споменах, защото линията се движи по реката, а някои от селата са по - нагоре и освен с автомобил до тях, няма с какво друго да се стигне. Друг транспорт, който да минава през тези села, освен с автомобилен няма.

НА ВЪПРОСИ НА АДВ. Н. свидетелят отговори така: Да бях пълномощник на Ю. М. по административното дело, по което се обжалваше наложената ПАМ.

Знаех, че ще съм свидетел днес и затова си прегледах папката с документите, защото е минало вече доста време - регистрационните табели на Ю. са ѝ отнети на 01.12.2021 г., като тя не е шофирала автомобила. По делото се изясни, че неправомерно са ѝ отнети, защото беше отменена наложената ПАМ. Това се е случило докато автомобилът се е движил някъде в района на И. дефиле, между Л. и О. лаг. Това е следващото село и някое от следващите села. Доколкото си спомням автомобилът се е движил по главен път, да.

Аз съм комуникирала чисто служебно с Ю. през този период. Отделно познавам повечето хора, които живеят в този район. Познавам секретарката на кметството, кмета. Кметството и пощенската станция се намират в една сграда. След като Ю. беше лишена от автомобила си, тя по принцип много трудно ходи. Не знам от какво страда и не съм я питала, защото не е удобно, но куца и едвам ходи. По-често съм я виждала да се придвижва с автомобила, който или тя шофира, или съпругът ѝ, отколкото да ходи пеш, защото изпитва видимо затруднение.

Ю. живее в махалата, която е от другата страна на р. Искър. Тя се казва П.. До нея, освен с автомобил, се стига само пеша. Минава се през линията, през мост, през главния път – шосето, и след това е черен път до къщите от махалата. Знаем къде живее Ю.. Тя живее накрая на махалата, ако за отправна точка се вземе сградата на Кметството. По моя преценка разстоянието от Кметството до къщата на Ю. е около 3 - 4 км., което зимата е много трудно за изминаване. Това е разстояние, което трябва да се измине ежедневно в двете посоки, за да отиде на работа.

Пощенската станция сутрин работи от много рано – или 07.00 часа, или от 08:00 часа – много рано отваря, а вечер е до 17:00 часа работното време на администрацията. Съответно, Ю. след като и наложиха ПАМ това разстояние трябваше са го изминава по два пъти всеки делничен ден. Аз от нея много често съм го чувала, а и от М., която е секретарка на кмета на кметството в Л., а и освен това, там където имам къща в Л., съседът ни живее с другата пощенска служителка и когато Ю. е трябвало да изплаща пенсиите на хора със затруднена подвижност, а и в другите съседни села, секретарката на кмета я караше с нейния автомобил или търсеше други хора, които да могат да я закарат до там. Това наистина беше сериозно мъчение за Ю.. Освен личните ми впечатления, ние сме си говорили с нея и тя все питаше – „Кога ще свърши делото, кога ще ми върнат табелите?“, това го знам и от съседа ми, а и от М. – секретарката на кмета. В по - малките населени места хората са малко и се познаваме.

Знам, че Ю. се прибира в тъмната част на денонощието след работа, а и в тъмната част на денонощието отива на работа, тъй като Пощата отваря рано, а в зимния сезон в 16:00 часа вече е тъмно. Там в района и осветление няма. Осветление има само на главния път.

Знам от Ю., че 2 - 3 пъти беше падала през този период, когато се е налагало да се придвижва пеш, защото там почистване на пътищата няма. Главният път се опесъчва, но оттам нататък друго почистване – няма, нито на перона, нито на мостовете. Който както може така се придвижва и преминава. Зимата става трудно преминаването и

през мостовете, и по пътищата. Знам, че беше падала на няколко пъти.

Когато е падала, се беше обаждала на някой да я прибере. Знам, че се е обаждала на М. да я прибере, на кмета, а на и на баща ми се е обаждала включително, да я прибира.

Решението по делото бе постановено фактически след като изтече срока на нейната санкция и тя ме попита какво да направи, за да си получи табелите на автомобила, за да може да го ползва. Аз я посъветвах да отиде в КАТ - С., и да си вземе табелите. От там ѝ отказаха и ѝ казаха, че табелите се намират в ОД на МВР – С. област. Тя ходи до там и ѝ отказаха, защото се водило дело. То дело се води, но в крайна сметка наказанието ѝ вече беше изтекло. И се наложи да ходи трети или даже четвърти път след като делото приключи, защото я връщаха отново, защото не е носила заверен препис от решението, а те са страна по делото, уведомени са, знаят го, но въпреки това трябваше да поискаме заверен препис от решението, за да го представим на другата страна.

Получи си регистрационните табели, но може би 2-3 месеца след постановяване на решението, което беше постановено след като беше изтекъл срока на нейната санкция. В тази ситуация, докато беше с наложената санкция, нейният живот беше много затруднен. Не само работата ѝ беше затруднена, а чисто битово – да пазарува, да ходи на някакви места и като живее на толкова отдалечено място и не може да управлява автомобила си ѝ е трудно.

НА ВЪПРОСИ НА СЪДА свидетелят отговори така: Тя самата е правоспособен водач, да.

Ю. не ми е споделяла причината, поради която тя не е управлявала МПС-то тогава когато е извършена проверката и е била наложена ПАМ, но знам, че тя е собственик на автомобила.

НА ВЪПРОСИ НА АДВ. Н. свидетелят отговори така: Във връзка с паданията на Ю., спомням си, че при един от тези случаи се беше ударила много сериозно и си беше разранила и двете колена, и двете ръце, и дори толкова ѝ беше омръзнало това ежедневно изминаване на този път, че смяташе да напусне работата си, но тъй като в Пощата няма други служители, кметът и останалите служители в кметството я убедиха да остане.

АДВ. Н.: Нямам други въпроси.

НА ВЪПРОС НА ЮРК. С.-Г. свидетелят отговори така: Не зная дали семейството притежава и други автомобили. Аз съм ги виждала само с този автомобил да се придвижват и тя, и мъжът ѝ.

ЮРК. С.-Г.: Нямам други въпроси.

НА ВЪПРОСИ НА ПРОКУРОРА свидетелят отговори така: Да, виждала съм длъжностната характеристика на Ю. от пощата, да.

Нямам спомен дали в длъжностната характеристика пише, че служителят трябва да се придвижва с автомобил, но със сигурност нямат служебни автомобили. Няма и друг начин да се придвижват.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам повече въпроси.

АДВ. Н.: Нямам въпроси.

ЮРК. С.-Г.: Нямам въпроси.

Съдът приключи разпита на свидетеля и освободи същия от съдебната зала.

АДВ. Н.: Нямам други доказателствени искания. Моля да приемете, че делото е изяснено от фактическа и правна страна.

ЮРК. С.-Г.: Нямам доказателствени искания. Няма да соча такива. Правя възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение. Да се приемат представените документи от пълномощника на ищцата.

ПРОКУРОРЪТ: Да се приемат документите като доказателства по делото. Аз също нямам искания по доказателствата.

Съдът, с оглед становището на страните счита за ОТНОСИМО и ДОПУСТИМО, направеното искане от процесуалния представител на ищцата за приобщаване като доказателства по делото на представените в днешното съдебно заседание оригинал на Допълнително споразумение № 4 към трудов договор от 04.01.2027 г. и длъжностна характеристика на служител, гише в пощенска станция, подписана след думата „служител от Ю. М..

Предвид липсата на други доказателствени искания от страните, тъй като правният спор е изяснен от фактическа страна, СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА като писмени доказателства по делото представените от процесуалния представител на ищеца Допълнително споразумение № 4 към трудов договор от 04.01.2027 г. и длъжностна характеристика на служител, гише в пощенска станция, подписана след думата „служител от Ю. М..

ПРИКЛЮЧВА СЪДЕБНОТО ДИРЕНЕ.
ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ.

АДВ. Н.: Моля да постановите решение, с което да осъдите ответника да заплати на доверителката ми исковата сума, ведно със законната лихва от датата на забавата до окончателното ѝ изплащане, както и направените в това производство съдебни деловодни разности, за които представям списък по чл. 80 от ГПК. Считаю, че са налице основанията на фактическия състав на чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ, което предполага основателност и доказаност на финансовата ни претенция. На основание чл. 149, ал. 3, вр. чл. 144 АПК, моля, да ми предоставите срок за писмени бележки.

ЮРК. С.-Г.: Оспорвам иска. Считаю същия за неоснователен и недоказан. Видно от представените доказателства, а именно: длъжностна характеристика и трудов договор по никакъв начин не се доказва, че лицето е претърпяло неимуществена вреда от факта, че не е имало личен автомобил, а и от свидетелските показания по безспорен начин не се установи, че лицето е изпитало някакви по-сериозни битови неудобства или страдания като резултат на отменената ПАМ. Моля да приемете писмени бележки.

Правя възражение за прекомерност на адвокатския хонорар.

ПРОКУРОРЪТ: Моля да отхвърлите иска като неоснователен и недоказан. Считам, че нито от събраните в хода на делото за отмяна на административния акт, с който е наложена принудителната административна мярка, нито от събраните в днешното съдебно заседание доказателства, може да бъде направен извод, че исковата претенция е доказана.

В днешното съдебно заседание разпитаният свидетел заяви, че не е виждал в длъжностната характеристика на жалбоподателката да е предвидено, че е необходимо ищцата да управлява автомобил, за да се придвижва от едно населено място до друго. Въпрос на организация на работата на съответното учреждение е да осигури транспорт за служителите си в случаите когато същите полагат труд на отдалечени едно от друго места. При положение, че от самото учреждение са преценили, че няма необходимост да има автомобили, този въпрос считам, че би следвало да бъде взет предвид при преценката на съда за основателността на иска.

Без коментар ще оставя твърденията дали е бил осветен пътя и колко пъти е падала ищцата, тъй като дали е осветен или не е осветен пътя, и дали е падала или не ищцата, защото пътищата са непочистени, отговорност не може да носи ОД на МВР - С., а други учреждения. По тези съображения считам, че искът е недоказан и Ви моля, да го отхвърлите като неоснователен, но алтернативно, ако все пак сметете, че в някаква степен той е основателен, моля да присъдите обезщетение в минимален размер.

СЪДЪТ ПРЕДОСТАВЯ 14-дневен срок на страните за депозиране на писмени бележки.

СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ В СРОК!

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 12:23 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: